

[Tastesen]

jeg vil benytte anledningen til at takke Det Radikale Venstre for at de er med på.

Regeringspartierne skal da også have en tak, i dette tilfælde på grund af ændringsforslaget om, at det nu bliver tilladt at sælge sendetid til politiske partier og religiøse bevægelser. Det var umuligt efter den gældende ordning at administrere, hvor grænsen skulle gå, og selvfølgelig må det være sådan, at det er muligt at sælge denne sendetid til politiske partier, f.eks. ikke mindst i forbindelse med politiske valg og lignende. Men hele vejen igennem er det jo en del af den politiske debat, at politiske partier skal komme til orde.

Jeg ved godt, at langt de fleste tv-stationer og radiostationer laver balancerede programmer, hvor alle politiske partier kommer til orde, ikke mindst i forbindelse med valgkampen. Men der må være en mulighed for at komme ind, hvis man ønsker at træde frem med en selvstændig profil, ved den åbning, der sker her.

Endelig skal jeg sige, at vi ønsker en ny udvalgsbehandling inden tredjebehandlingen, ikke kun for at give Det Radikale Venstre en chance for at komme med et ændringsforslag, som de små radio- og tv-stationer vil blive glade for, men også fordi vi har nogle problemer med hensyn til borgernes retssikkerhed i forhold til klagesystemet, som vi vil have vurderet. Derfor bliver der behov for en ny udvalgsbehandling, inden vi går til tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg vil gerne spørge hr. Tastesen om følgende: når Socialdemokratiet selv opgør den statslige udgift i sit støtteforslag til at være godt 100 mill. kr., under forudsætning af at der er godt 100 nærradioer, er det så ikke sådan, at den statslige udgift, hvis der er 300 nærradioer – som alt tyder på at vi vil have inden dette års udgang – er det tredobbelte, altså 300 mill. kr.? Det er den ene tredjedel af udgifterne. En anden tredjedel ligger hos kommunerne. Det er altså 600 mill. kr. Er det ikke et rigtigt regnestykke, hr. Tastesen?

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Nej, hr. Bilgrav-Nielsen, det rigtige regnestykke er, at hver radiostation, selv under den optimistiske forudsætning, at der er 300 radiostationer, som opfylder den maksimale tid, i maksimal støtte for 1.000 sendetimer vil kunne komme op på 450.000 kr. om året i støtte. Og det vil i 300 stationers tilfældet blive til 135 mill. kr. for både stat og kommune. For tv's vedkommende ved vi, at der kun er 30 frekvensmuligheder. Det er dyrt at lave tv, og det, der sker her, er en langsom proces. Under den forudsætning, at der er 30 tv-stationer, som når op på at få den maksimale støtte, bliver beløbet lige præcis det samme, nemlig 10.000 kr. pr. sendetime i 450 timer. Det medfører en udgift for stat og kommuner på 135 mill. kr., og det vil sige, at totaludgiften i den mest ekstreme situation, som vi kan se i årene fremover, bliver 270 mill. kr. – halvdelen fra staten, halvdelen fra kommunerne.

Connie Hedegaard (KF):

Hr. Tastesen kan ikke lide reklamer, i hvert fald kan hr. Tastesens parti ikke lide reklamer. Man har sådan en underlig ideologisk nervøsitet over for reklamer, som gør, at man ikke er i stand til velbegrundet at forklare, hvorfor man går imod reklamer.

Vi har fra regeringspartiernes side stillet et ændringsforslag, hvor vi giver udtryk for, at det ville være rimeligt, at der var en reklamefinansieringsmulighed i nærradioerne og i lokal-tv. Vi begriber faktisk ikke flertallets reklamefjendske indstilling. Vi mener for det første, at det må være logisk at lave en parallelisering mellem trykte og elektroniske medier. Vi mener, at alt andet er gammeldags, og vi mener i hvert fald ikke, at det kan være vores opgave herinde i Folketinget at sætte skel mellem trykte og elektroniske medier, når vi befinder os i 1980'erne.

Vi mener også, at der er et hensyn at tage til detailhandelen og til de små næringsdrivende ude omkring i lokalsamfundet. Hvorfor skal vi udelukke dem fra de elektroniske massemedier? Hvorfor prisgive dem i en yderligere hård konkurrence fra de store og allerstørste forretningskæder og forretningsdrivende, som jo nu får mulighed for at komme ind i TV 2 og markedsføre sig selv og deres produkter, hvorimod den lille købmand jo aldrig vil have den mulighed?